

لِمَا هَوَّكَ وَأَسْعَمَلَنِي بِمَا اسْتَعْمِلَ بِحَالِصِكَ
وَأَثَرِ قَلْبِي عِنْدَ ذُهُولِ الْعُقُولِ طَاعَتِكَ
وَأَجْمَعُ لِي الْغِنَى وَالْعَفَافَ وَالذَّمَّةَ وَالْمَعَاوَةَ
وَالصِّحَّةَ وَالشَّعَّةَ وَالطَّمَانِينَةَ وَالْعَافِيَةَ وَكَأَنَّ
يَحِيطُ حَسَنَاتِي بِمَا يَثُوبُهَا مِنْ مَعْصِيَتِكَ وَ
لَا خَلْوَاتِي بِمَا يَعْزِضُ لِي مِنْ نَزَغَاتِ فِتْنَتِكَ
وَصُنِّعْ لِي مِنَ الطَّلَبِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ وَدِينِي مِنَ النَّاسِ
مَا عِنْدَ الْفَاسِقِينَ وَلَا تَجْعَلْنِي لِلطَّالِمِينَ ظَهِيرًا وَلَا لِهَمِّ عَلَيْهِ
تَحْوِكَايَاكَ يَدًا أَوْ نَصِيرًا وَحُطِّنِي مِنْ حَيْثُ
لَا أَقْدَمُ حِبَابَةً تَقِينِي بِهَا وَأَقْدَمُ لِي أَبْوَابَ
تَوْبَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَرَأْفَتِكَ وَرِزْقِكَ الْوَاسِعِ
إِنَّ لِيكَ مِنَ الرَّاحِيَيْنِ وَأَثْمَمِ الْإِنْعَامِ
إِنَّكَ خَيْرُ الْمُسْتَعِينِينَ وَاجْعَلْ بَاقِيَ عَمْرِي نِيًّا بِحَسْبِ
وَالْعُسْرَةِ ابْتِغَاءً وَجَهْدًا يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَ
صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ
وَالسَّلَامُ عَلَيْهِمْ وَعَلَيْهِمْ أَبَدًا أَبَدِينَ
بِسْمِ اللَّهِ الشُّكْرُ عِيدُ قُرْبَانَ الْجَمَلِ

چپاشی است که اجیاسے آہنا سنت مؤکدہ است و منقول
 است کہ درین شب در ہائے آسمان سبتہ نمی شود ہر
 آنکہ صد ہائے وعائے حاجیان بالارود و صد ہا
 انسان در آسمان سچیدہ است مانند صد اسے
 کس غسل در میان کنیز و حق تعالی حاجیان راندا
 می کند کہ منہ پروردگار ^{ای ما خورد} و شما یئدندگان من و حق مرا و
 کرید و بر من لازم است کہ دعائے شمارا مستجاب
 می گردانم پس ہر کہ مستحق آمرزش است ہمہ گناہان او را می آمرز
 و ہر کہ سزاواران نیست گناہانش را کہ می کند پس ہر کہ با
 ایشان در عبادت و دعائے شریک شود در ثواب با ایشان
 شریک نخواہد بود غسل و زیارت حضرت امام حسین
 درین شب سنت است و منقول است کہ ہر کہ درین شب
 آنحضرت را زیارت کند گناہان گذشتہ و آیندہ اش
 آمرزیدہ شود اما اعمال روز عید غسل در آن سنت کہ
 و بعضی واجب دانستہ اند و بہتر آنست کہ پیش از نماز
 غسل کند و نماز عید بنا بر مشہور در زمان غیبت امام علیہ السلام
 سنت مؤکدہ است و بگمان فقیر واجب است نشتر الخط

اعمال عید و زیارت

مقررہ و نماز شش بہان کیفیت است کہ بعد فطر مذکور
 شد و دعائے پیش از رفتن نماز عید آنجا مذکور شد
 و دعائے بسیار پیش از نماز و بعد از نماز و بعد از آن وارد
 شدہ است و این رسالہ گنجائش ذکر آنہا ندارد و در
 دعایا دعائے چہل و ہشتم صحیفہ کاملہ است اللہم
 ہذا یوم قد مبارک والمسلمون فیہ فجمعون
 فی اقطار ارضک یشہد السائل منہم والطالب
 والراغب والراہب وانت الناطق فی حوائجہم
 فاستجبت یجودک وکرمک وهو ان ما سالتک
 علیک ان تصلى علی محمد والہ واستجبت اللہم
 ربنا بانک ملک الملک وک الحمد لاله لا اله الا انت
 الخلد والکریم الحنان المنان ذو الجلال
 والاكرام بدیع السلوات والارض مہما
 قست بین عبادک المؤمنین من خیرا و
 حافیہ او بركة او ہدی او عمل بطاعتک
 او خیر من بہ علیہم تہدی بہم الیک
 او ترفعہم عندک درجۃ او تعطیہم بہ

خَيْرًا مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ أَنْ تُوَفِّرَ
 حَظِّي وَلِصِيبِي مِنْهُ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ يَا
 ذَا الْمُلْكِ وَالْمَلَكِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الْإِلَهِ الْوَاحِدِ
 أَنْ تُصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ
 وَرَسُولِكَ وَحَبِيبِكَ وَصَفْوَتِكَ وَخَيْرَتِكَ
 مِنْ خَلْقِكَ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ الْأَبْرَارِ الطَّاهِرِينَ
 الْأَخْيَارِ صَلَوةً لَا يَقْوَى عَلَيْكَ إِحْصَائُهَا وَلَا
 أَنْتَ وَأَنْ تُشْرِكَنِي فِي صَلَاتِكَ مِنْ ذِي هَذَا
 الْيَوْمِ مِنْ عِبَادِكَ الْمُؤْمِنِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
 وَأَنْ تُؤَفِّرَ كُنَا وَلَهُمْ ذَلِكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 اللَّهُمَّ إِلَيْكَ تَعَمَّدْتُ بِعَاجِئِي وَبِكَ أَنْزَلْتَ
 الْيُوسُفَ وَتَفَرَّقِي وَفَاتِنِي وَمَسَكْنَتِي وَإِنِّي بِمَعْرِفَتِكَ
 وَرَحْمَتِكَ أَوْفَى مِنْهُنَّ بِعَمَلِي وَكَمَعْرِفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ
 أَوْسَعُ مِنْهُ نُورِي فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَوَلِّ قَضَاءَ كُلِّ حَاجَةٍ هِيَ لِي تُفْعَلُ بِكَ
 عَلَيْهَا وَتَيْسِّرْ ذَلِكَ عَلَيَّ وَبِقُرْبِي إِلَيْكَ
 وَغِنَاكَ عَنِّي فَإِنِّي لَمَّا صِيبَ خَيْرًا قَطْرًا لَأَمْنِي

وَكَمْ يَصْرِفُ عَنِّي سُوءَ قَطْرِ أَحَدٍ غَيْرِكَ وَلَا أَرْجُو
 لَأَمْرٍ أُخْرِيٍّ وَدُنْيَايَ سِوَاكَ اللَّهُمَّ مَنْ تَهَيَّأَ وَ
 تَعَتَّى وَأَعَدَّ وَاسْتَعَدَّ لَوْ قَادَ إِلَى خَلْقٍ رَجَاءَ
 رِفْدِهِ وَتَوَافَاهُ وَطَلَبَ نَيْلَهُ وَجَاءَتْهُ بِكَ
 يَا مَوْلَايَ كَأَنَّكَ كَانَتْ الْيَوْمَ تَهَيَّئْتَنِي وَتَعَيَّيْتَنِي
 وَارْتَدَّ إِذِي وَاسْتَعَدَّ إِذِي رَجَاءَ عَفْوِكَ
 وَرِفْدِكَ وَطَلَبَ نَيْلِكَ وَجَاءَتْكَ اللَّهُمَّ
 فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَغْثِبْ
 الْيَوْمَ ذَلِكَ مِنْ رَجَائِي يَا مَنْ لَا يُخْفِيهِ سَائِلٌ وَلَا يَنْقُصُهُ نَائِلٌ
 فَإِنِّي كَمَا أَلَيْكَ ثِقَةٌ مِنِّي يَعْجَلُ صَالِحٌ قَدْ مَنَعَهُ
 وَلَا شَفَاعَةَ فَخَلُوقِي رَجَوْتَهُ إِلَّا شَفَاعَةَ مُحَمَّدٍ
 وَآهْلِ بَيْتِهِ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ سَلَامُكَ
 أَتَيْتُكَ مُقِرًّا يَا جُزْمٍ وَالْإِسَاءَةِ إِلَى نَفْسِي أَتَيْتُكَ
 أَرْجُو عَظِيمَ عَفْوِكَ الَّذِي عَفَوْتَ بِهِ عَنِ
 الْفَاطِمِيِّينَ لَمْ يَمْنَعَكَ طَوْلُ عُلُوِّهِمْ عَالِي عَظِيمِ
 الْجُزْمِ إِنَّ عُدَّتْ عَلَيْهِمُ بِالرَّحْمَةِ وَالْمَغْفِرَةِ
 فَيَأْمَنُ رَحْمَتُكَ وَاسِعَةً وَعَفْوُهُ عَظِيمٌ يَا عَظِيمُ

يَا عَظِيمَ يَا كَرِيمَ يَا كَرِيمَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَعُدُّ عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ وَتَعَطَّفْ عَلَيَّ بِفَضْلِكَ
 وَتَوَسَّلْ عَلَيَّ بِمَغْفِرَتِكَ اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا الْمَقَامَ
 لَخُلْفَائِكَ وَأَصْفِيَاءِكَ وَمَوَاضِعِ أَمْنَائِكَ فِي الدَّرَجَةِ
 الرَّفِيعَةِ الَّتِي اخْتَصَصْتَهُمْ بِهَا قَدْ ابْتَدَأْتَهُمَا
 وَأَنْتَ الْمُقَدِّرُ لِذَلِكَ لَا يَغَالِبُ أَمْرَكَ وَلَا
 يَجَاوِزُ الْحُكْمَ مِنْ تَدْبِيرِكَ كَيْفَ شِئْتَ
 وَإِنِّي شِئْتَ وَلِي مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ غَيْرُ
 مُتَّهِمٍ عَلَى خَلْقِكَ وَلَا لِإِسْرَادَتِكَ حَتَّى
 عَادَ صِفْوَتِكَ وَخُلَفَاءِكَ مَغْلُوبِينَ مَقْمُورِينَ
 مَبْتَلِينَ بِرُونَ حُكْمِكَ مُبَدَّلًا وَكِتَابِكَ
 مَنبُودًا وَفَرَاغَتِكَ مُحْرَقَةً عَنْ جِهَاتِ
 إِشْرَاعِكَ وَسُنَنِ نَبِيِّكَ مَتْرُوكَةً اللَّهُمَّ
 الْعَنْ أَعْدَاءَهُمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
 وَمَنْ رَضِيَ بِفِعَالِهِمْ وَأَشْيَاعِهِمْ وَأَتْبَاعِهِمْ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ إِنَّكَ حَمِيدٌ
 حَمِيدٌ كَصَلَوَاتِكَ وَبَرَكَاتِكَ وَتَحِيَّاتِكَ عَلَى

أَصْفِيَاكَ إِبْرَاهِيمَ وَالْإِسْمَاعِيلَ وَالرُّوحَ وَالنَّصْرَ
 وَالْمَلِئِينَ وَالْمَلَائِكَةَ اللَّهُمَّ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَهْلِ
 التَّوْحِيدِ وَالْإِيمَانِ بِكَ وَالتَّصَدِيقِ بِرِسْوَالِكَ
 وَالْأَئِمَّةِ الَّذِينَ حَقَمْتَ طَاعَتَهُمْ فِيمَنْ
 يَجْرِي ذَلِكَ بِهِ وَعَلَى يَدَيْهِ أَمِينُ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ
 لَيْسَ كُرْدُ غَضَبِكَ إِلَّا جِلْدُكَ وَلَا يَرُدُّ سَخَطَكَ إِلَّا
 عَفْوُكَ وَلَا يُجِيرُ مِنْ عِقَابِكَ إِلَّا رَحْمَتُكَ
 وَلَا يَنْجِيَنِي مِنْكَ إِلَّا التَّضَرُّعُ إِلَيْكَ وَبَيْنَ
 يَدَيْكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَهَبْ
 لَنَا يَا اللَّهُ مِنْ لَدُنْكَ فَرَجًا بِالْقُدْرَةِ الَّتِي
 بِهَا تُحْيِي أَمْوَاتَ الْعِيَادِ وَيَهْدِي الشُّرْمِيَّةَ
 إِلَى الْبِلَادِ وَلَا تُهْلِكْنِي يَا اللَّهُ نَعْمًا حَتَّى تَسْتَجِيبَ
 لِي وَتُعَرِّفَنِي الْإِجَابَةَ فِي دُعَائِي وَأَذِقْنِي طَعْمَ
 الْعَافِيَةِ إِلَى مُنْتَهَى أَجَلِي وَلَا تُسَمِّتْ بِي عَدُوِّي
 وَلَا تُمَكِّنْهُ مِنْ عَيْفِي وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيَّ يَا اللَّهُ لَنْ أَرْفَعَنِي
 فَمَنْ ذَا الَّذِي يَضَعُنِي وَإِنْ وَضَعْتَنِي فَمَنْ
 ذَا الَّذِي يَرْفَعُنِي وَإِنْ كَرَّمْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي

يَهْدِيَنِي وَإِنَّ أَهْلَتَيْنِ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَكْرِمُنِي وَإِنَّ
عَدْلَ بَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْحَمُنِي وَإِنَّ أَهْلَكُنِي
فَمَنْ ذَا الَّذِي يَجْرُسُ لَكَ فِي عِبْدِكَ أَوْ يَسْأَلُكَ
عَنْ أَمْرٍ وَقَدْ عَلِمْتَ أَنَّهُ لَيْسَ فِي حُكْمِكَ
ظُلْمٌ وَلَا فِي نِقْمَتِكَ عُجْلَةٌ وَإِنَّمَا يَجْعَلُ مَنْ
يَخَافُ الْفُوتَ وَإِنَّمَا يُجْتَازُ إِلَى الظُّلْمِ الضَّعِيفُ
وَقَدْ تَعَالَيْتَ يَا إِلَهِي عَنْ ذَلِكَ عَلُوًّا كَبِيرًا
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَجْعَلُنِي
لِلْبَلَاءِ عَرَضًا وَلَا لِنِقْمَتِكَ نَصَبًا وَمَهْلِكُنِي وَ
نَفْسِي وَأَقْلِبْنِي عَائِزِّي وَلَا تَبْتَلِيَنِي بِبَلَاءٍ عَلَى
أَثْرِي لَأَوْ قَدْ تَرَى ضَعْفِي وَقِلَّةَ حِيلَتِي وَ
تَضَرُّعِي إِلَيْكَ أَعُوذُ بِكَ اللَّهُمَّ الْيَوْمَ مِنْ
غَضَبِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَعِدَّنِي وَ
أَسْتَجِيرُ بِكَ الْيَوْمَ مِنْ سَخَطِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ وَأَجِرْنِي وَأَسْئَلُكَ آمِنًا مِنْ عَذَابِكَ فَصَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَمْنِي وَأَسْتَهْدِيكَ فَصَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاهْدِنِي وَأَسْتَنْصِرُكَ فَصَلِّ عَلَى

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْصُرُنِي وَأَسْتَرْجِمَكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ وَأَرْحَمِنِي وَأَسْتَكْفِيكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ وَأَكْفِنِي وَأَسْتَرْزُقَكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 وَأَرْزُقْنِي وَأَسْتَعِينِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 وَأَعِزَّنِي وَأَسْتَعْفِرَكَ لِمَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي
 فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَغْفِرْ لِي وَأَسْتَعِصِمَكَ
 فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَعْصِمْنِي فَإِنِّي لَوْنٌ
 أَعُوذُ لِي فِي كَرِهَتِكَ مِنِّي إِنْ شِئْتَ ذَلِكَ
 يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا حَنَّانُ يَا ذَا الْجَلَالِ
 وَالْإِكْرَامِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاسْتَجِبْ
 لِي بِجَمِيعِ مَا سَأَلْتُكَ وَطَلَبْتُ إِلَيْكَ وَرَجَيْتُ
 فِيهِ إِلَيْكَ وَأَرَادَهُ وَقَلْبُهُ وَأَقْضِهِ وَأَمُضِهِ
 وَخَيْرِي فِي مَا تَقْضِي مِنِّي وَبَارِكْ لِي فِي ذَلِكَ
 وَتَفَضَّلْ عَلَيَّ بِهِ وَأَسْعِدْ نِي بِمَا تُعْطِينِي مِنِّي وَزِدْ نِي مِنْ
 فَضْلِكَ وَسَعَةِ مَا عِنْدَكَ فَإِنَّكَ وَأَسِعَ كَرِيمٌ وَصَلِّ ذَلِكَ
 بِخَيْرِ الْآخِرَةِ وَتَعِيمُهَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ آمِينَ
 بكن هزار مرتبه روز نوبت بر محمد و آل محمد و حضرت امام زین العابدین و همچنین مسیكونند

و دعای تدبیر بهترین دعاهاست و درین روز و سایر اعیاد سنت است
 خواندن آن چنانچه در اعمال جمعه مذکور شد و درین عید سنت است که
 قطار بعد از نماز از گوشت قربانی شود و از جمله احکام این عید
 قربانی است و آن سنت مکرره است و بعضی از علما واجب دانسته
 اند اگر قدرت بر آن داشته باشد و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که از تخم
 واجب است بر هر مسلمانی و فرمود که از برای خود البته بکن از برای عیال خود اگر خواهی
 و اگر خواهی مکن از نام سلفه زوجه حضرت رسول منقول است که با آن حضرت عرض کرد
 که عید اضحی حاضر میشود بر من بیت ضحیه ندارم آیا عرض کنم و اضحیه یکم حضرت فرمود که
 عرض کن آن عرض اخلاصی فرماید و بهتر آنست که در روز عید یکشنبه و در روز یازدهم
 و در روز دهم نیز می تواند گشت اگر نیمی باشد در روز بیستم نیز میتواند گشت بهتر آنست که در همه
 و می بخورد و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند و بپزند
 گو سفید یا زرد باشد و حیوانات دیگر را قربانی نمیتوان کرد و اگر شتر باشد میباید پنج
 سال تمام داشته باشد یا زیاده و اگر گاو یا بز می باشد باید که یکسالش تمام شده باشد
 و داخل در سال دوم شده باشد و اگر دو سال تمام داشته باشد بهتر است
 و اگر گوسفند باشد ششماهه کافی است و اگر مگس تمام باشد بهتر
 است و می باید که نقصه در اعضایش نبوده باشد و کور بیک چشم یا
 هر دو چشم نبوده باشد و بسیار رنگ نباشد که راه رفتن بر آن

احکام عید قربان

و شوار باشد و گوشش بریده نباشد و اگر شق شده باشد و جدا
 شده باشد ما که نیست و اگر شق نیز نباشد بهتر است
 و باید که مغز شاخش نشکسته باشد و اگر گوشش نیز شکسته
 باشد بهتر است و بهتر است که بیمار و بسیار پیر نبوده باشد
 و سنت است که فرجه باشد و باید که بسیار لایع نباشد که پی
 بر و ده اش باشد باید که خضی نباشد یعنی خصیه اش را بریده
 نباشد و مکروه است خصیه اش را مالیده باشد و اگر بغیر
 خضی بهم رسد خضی را قربانی میتوان کرد و سنت است که
 اگر قربانی گشتر یا گاؤ باشد ماده باشد و اگر گوسفند یا بز باشد
 نری باشد و سنت است که خود بکشد و اگر نتواند دست بر رو
 دست قضاب بگذارد و در دست بکند و طریق کشتن است
 که اگر شتر باشد سخن یعنی حری را مانند کار و یا نیزه در گردن
 پایین گردش فرو برد و اگر بعضی آن نوح کند حرام می شود
 و واجب است که در عقبه بدارد آنرا و نام خدا ببرد و سنت
 است که آنرا استاده بدارد و در عقبه و هر دو دستش را از سر
 تا پا و زانو در سپاسی یا ستمه برکد بگذرد و آنکه سخن مسکن
 در جانب راست شتر بایستد و حری را در سخنش فرو برد و اگر گاؤ

یا گویند یا نبی باشد باید که چهار رگ گردن بر او یعنی حلقوم و
 دو رگ بزرگ که هر دو جانب حلقوم است ورگه که در پشت
 حلقوم است که آب و علف از آن رگ بچوفا آن می رود
 اگر اینهارا نخر کند حرام می شود و سنت است که دعا
 بخواند در وقت کشتن جنبا نچه پسند صحیح از حضرت صادق
 منقول است که چون قرانی از نجره روی آنرا بقبله
 کن و در وقت نخر با زبح بگو وَجَهْتُمْ وَجَهِي الَّذِي
 فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَقِيقًا مُسْلِمًا
 وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ إِنَّ صَلَاتِي
 وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ
 اللَّهُمَّ مِنْكَ وَكَتَابِي بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
 پس نخر با زبح کند و بگو اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي پس اگر نخر با
 نوح نیاید از طرف یک کس یا چند کس بکند خواه زن باشد
 خواه مرد نام آنها گیرد و در نهایت بجائے منی بگوید من فلان
 یعنی نام آنها بیرون فرمود که تا نیر و سرش را جدا کن و چون
 پوست بکند سنت است که یک حصه را خود اهل خانه اش

بخورند و بهتر آنست که خود بان افطار کنند و یک حصه را
 براسه همسایگان بپدید بفرستند و اگر سرپیشان باشند
 بهتر است و یک حصه را فقرا و سوال کنندگان بدهند
 و اگر اکثر را تصدق بکنند شاید بهتر باشد و سنت است که
 پوست و کله و جمیع اجزای حلال آن را تصدق کنند و
 نصف نکره و تقصاب ندهد مگر آنکه تقصاب پریشان
 باشد و تصدق باو بدهد و در حدیث صحیح وارد است که
 پوستش را می توانند که باعث کند و بر روی آن نماز
 کنند و نشینند و اگر گوسفند یافت نشود سنت است که قیمت
 وسطش را تصدق کند و اگر یک حیوان براسه خود و عیال
 بکشد کافی است و اگر یک براسه خود و یک براسه عیال
 بکشد بهتر است و اگر بعد عیال بکشد شوالیش بشیر خواهد بود
 و از براسه پدر و مادر و اولاد و خویشان که مرده باشند قربانی
 کند خوب است و اگر براسه رسول و ائمه قربانی کند ظاهراً
 خوب است و منقول است که حضرت رسول م دو گوسفند
 قربانی می کرد و در اول فرمودند که خداوند این زمین و از هر که
 قربانی کرده است از اهمیت من دور و م فرمودند که خداوند

این از من و از هر که قربانی کرده است از امت من و حضرت
 امیر المؤمنین در هر سال اول وقت یک گوسفند قربانی می کرد
 فرمود که خداوند این از پیغمبر تست پس یک گوسفند دیگر
 براس خود قربانی میفرمود و اگر جمعی قادر نباشد که هر یک قربانی
 جدا کنند جائز است که با یکدیگر شریک بشوند تا نصف
 نفر بلکه نهد و نفرو حق تعالی فرموده است که خدا را یاد کنید
 در ایام معدودات یعنی در روزی خید شمرده شده و
 در احادیث معتبره منقول است که مراد بکبر گفتن است و ایام
 تشریق پس هر که در منی باشد عقیب پانزده نماز بگوید که او
 ظهر روز عید است و آخرش صبح روز نهم و در سایر شهرها
 عقیب ده نماز که از ظهر روز عید است تا صبح روز دوازدهم
 و مشهور است حاجت بعضی واجب دانسته اند اقلش بعد
 از هر نماز کبریا است و اگر مکرر بگوید بهتر است و بعد از نماز
 نافله نیز اگر بگوید خوب است و طریق دیگر موافق حدیث
 صبح این است **اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ**
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ
الْحَمْدُ لِلَّهِ أَكْبَرُ عَلَى مَا هَدَانَا اللَّهُ لِكُلِّ

در ایام معدودات
 یعنی در روزی خید شمرده شده
 و در احادیث معتبره منقول است
 که مراد بکبر گفتن است
 و ایام تشریق پس هر که در منی
 باشد عقیب پانزده نماز بگوید
 که او ظهر روز عید است و آخرش
 صبح روز نهم و در سایر شهرها
 عقیب ده نماز که از ظهر روز عید
 است تا صبح روز دوازدهم و مشهور
 است حاجت بعضی واجب دانسته
 اند اقلش بعد از هر نماز کبریا
 است و اگر مکرر بگوید بهتر است
 و بعد از نماز نافله نیز اگر
 بگوید خوب است و طریق دیگر
 موافق حدیث صبح این است

عَلَا مَا زَرَقْنَا مِنْ بَهِيمَةٍ إِلَّا نَعَامٌ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

عَلَا مَا أَتَى سَاهِدٌ

در بیان فضائل و اعمال شب و روز

عید غدیر است و عید غدیر سیزدهم این ماه است و
 عظیمترین اعیاد است و احادیث از طرق عامه و خاصه
 در فضیلت این روز و اعمال آن زیاده از حد و احصا
 است و درین مقام سچید حدیث اکتفا می نمایم بسید معتبر
 حضرت امام رضا منقول است که چون روز قیامت شود
 چهار روز را نزد عرش الهی برند بازینست تمام مانند عروسی
 که او را بخانه و اما و بزند روز عید اضحیٰ و روز عید و روز جمعه
 و روز عید و روز عید غدیر در میان آنها مانند ماه
 باشد در میان ستاره گان و این روز است که حق تعالی
 حضرت ابراهیم خلیل از آتش نجات داد و این روز را روزه
 داشت برائے شکر حق تعالی و این روز است که خدا
 درین روز کامل گردانید وین را بانکه حضرت رسول ص
 حضرت امیرالمومنین را نصب کرد بخلاف و فضیلت
 او را و وصی بودن او را ظاهر گردانید بر مردم پس روزه داشت

این روز را و این روز کامل شدن دین است و روزیست
 که بنی شیطان بر خاک مالیده شده است و روزیست
 که اعمال شیعیان و محبان آل محمد درین روز مقبول است
 و این روزیست که حق تعالی علمهای مخالفان و
 سنیان را باطل می گرداند مانند ذوقها که در میان بهار اگند
 می شود و این روزیست که خدا سے عزوجل امر سفیر نماید
 جبرئیل را که نصب کند کرسی کرامت خدا را بر ابراهیم
 و جبرئیل بر آن کرسی بالامیرود و ملائکه از جمیع آسمانها
 نزو او جمع میشوند و شامی کنند بر محمد و آل محمد و استغفار
 می کنند برای شیعیان حضرت امیرالمؤمنین و ائمه طاهرین
 و دوستان ایشان از فرزندان آدم و این روزیست
 که امی کند فرمایند حق تعالی ملائکه نویسندگان اعمال که قلم دارند
 از محبان اهل بیت و شیعیان ایشان تا سه روز از
 روز غدیر و نویسند هیچ خطا و گناه ایشان را برای کرامت
 محمد و علی و ائمه و این روزیست که خدا مخصوص محمد
 و آل محمد و شیعیان ایشان گردانیده این است که خدا زیاده سگزداند
 مال کسی را که عبادت خدا کند و درین روز نویسد و هر روزی را

بر عیال خود و برادران مومن خود و او را آزادی گرداند از آتش
 جهنم و این روز است که خدا سعی شیعیان را شکر میکند
 یعنی مژده میدهد و گناهان ایشان را می آمرزد و عمل ایشان را
 قبول می کند و این روز است که خدا عمنهاے شیعیان را
 زائل میکند و گناهان ایشان را کم می کند و روز بخشش
 است و روز عطیه است و روز بهین کردن علم است و روز
 بشارت است و روز عید بزرگ است و روز است و روز است
 که دعاها در آن مستجاب میگردد و روز موقوف بزرگ و روز
 پوشیدن جامه های نیکو است و روز بخشیدن گناهان
 شیعیان جناب امیرالمومنین است و روز است که
 بسیار صلوات باید فرستاد بر محمد و آل محمد و روز خوشنودی
 است و روز عید اهل بیت محمد است و روز قبول اعمال است
 و روز طلب زیادتی ثواب است و روز استراحت مومن
 است و روز سوو آگری ایشان است و روز دوستی کردن
 شیعیان است با یکدیگر و روز رسیدن رحمت خدا است
 و روز ترک کبائر و گناهان است و روز عبادت است
 و روز افطار فرمودن روزه داران است پس هر که روزه داری

درین روز افطار فرماید چنان است که ده پیام را طعام کرده
 باشد و ہر قبائے صد ہزار کس است و روز تہنیت
 و مبارکباد است پس ہر مؤمن کہ دیگرے را ملاقات
 کند خیرین تہنیت گوید **بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي جَعَلَنَا**
مِنَ الْمُتَمَسِّكِينَ بِوَلَايَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ
الْأَيْمَةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ یعنی حمد و سپاس خداوندی
 سزا است را کہ گردانید ما را از انہا کہ چنگ زدہ اند و رولا
 و محبت بادشاہان مؤمنان و ائمہ علیہم السلام و این روز
 بسم است در روی مؤمنان پس ہر کہ تسبیح کند در روی
 برادر مؤمن خود روز غدیر حق تعالیٰ نظر می فرماید در روز
 قیامت بسوے او بر حمت و بر آورد ہزار حاجت اورا
 و بنا کند در بہشت از برائے او قصرے از مروارید
 سفید و روے او نورانی گرداند و این روز تہنیت
 است پس ہر کہ زینت کند برائے روز غدیر حق تعالیٰ
 پیامزد از برائے او ہر گناہے کہ کردہ است از ضعیفہ
 پاکرہ و بفرستد حق تعالیٰ بسوے او بلکہ چند را کہ بوسیدہ
 برائے او حسنات و بلند گرداند برائے او درجات تا مال

آئندہ شبہ این روز پس اگر کسی و شهید مرده باشد و تو اس
 شهیدان و دانشمندی باشد و اگر زنده باشد سعادتمند زندگانی
 کند و هر که طعامی دهد درین روز مومن را چنان باشد
 که طعام داده باشد جمیع پیغمبران و صدیقان را و هر که دین
 کند درین روز مومن را داخل گرواند خدا در قبر او معتاد
 نور و قبرش را کشاده گرواند و زیارت کند او را و قبر او هر روز
 هفتاد هزار ملک و شارت دهند او را بهشت و در روز
 غدیر حق تعالی عرض کرد ولایت و امامت و محبت
 با اهل بیت را بر اهل آسمانها که منتهی گمانه پس پیشی گرفتند
 باقرار با اهل آسمان هفتم پس زینت داد آن را بعد از
 بعد از آن سبقت کردند اهل آسمان چهارم پس زینت
 داد آنرا به بیت المعمور پس سبقت کردند باقرار با اهل آسمان
 اول پس آنرا زینت بخشید بتارکان پس حق تعالی
 عرض کرد ولایت ما را بر زمینها پس پیشی گرفت باقرار
 بان که معظّم پس زینت داد آنرا بکعبه پس پیشی گرفت مدینه
 طیبه پس زینت داد آنرا بمحمد مصطفی پس سبقت کرد بسو
 آن شهر کوفه پس زینت داد آنرا بقبر اقدس حضرت امیرالمؤمنین علی

پس عرض کرد ولایت ما را بر کوهها پس اول کوهی که اقرار کرد و شکر کوه
 بود کوه عقیق و کوه فیروزه و کوه یاقوت و باین سبب این جا هر
 در آنها بهر سپید پس کوهها سئو و دیگر سعادت گرفتند و باین سبب
 معدن طلا و لقمه و سایر معدنها گردیدند و هر یک که اقرار نکرد
 معدن هیچ چیز نگردید و باز در روز عید غدیر عرض کرد ولایت
 ما را بر آبها هر چه قبول کرد شیرین شد و هر چه قبول نکرد
 شور و تلخ شد پس عرض کرد ولایت ما را بر مرغان هر
 مرغی که قبول کرد سخن گوید و خوش آواز گردید و هر که قبول
 نکرد لال و بد آواز گردید و مثل مومنان در قبول کردن
 ولایت امیر المؤمنین در روز عید غدیر مثل ملائکه است
 در قبول کردن سجدہ حضرت آدم و مثل آنها که قبول
 ولایت آنحضرت نکردند و روز عید غدیر مثل شیطان
 است در قبول نکردن سجدہ آدم و در روز عید غدیر
 این آیت نازل شد **إِذْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكَلِمَةَ**
دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُمْ عَلَيْكُمْ نِعْمَتَنَا
وَسَرَّضْنَاهُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا یعنی
 امروزه کامل گردانیدم برائے شما دین شمارا و تمام گردانیدم

بر شما نعمت خود را و پسندیدم اسلام را برای دین شما پس
 حضرت فرمود که کفر ستاده است خدا پیغمبرے را مگر آنکه
 وصی و خلیفہ خود را درین روز نضب کرده است و
 کلینی رحمہ اللہ معتبر روایت کرده کہ از حضرت صادق
 پرسیدند کہ آیا مسلمان را عیدے بہت غیر مجہد و ضعیف
 و فطر فرمود بلعیدے بہت کہ از ہر حرمتش ہیشتر است
 راوی گفت کہ ام عید فرمود آن روز کہ نضب کرد رسول
 حضرت امیر المؤمنین را بخلاف خود و فرمود کہ ہر کہ من
 مولا و آقاے اویم علی مولا و آقا و پیشوائے اوست
 و آن روز عید ہم فریجہ است راوی گفت چہ کار در آن
 باید کرد فرمود کہ باید روزہ بدارید و عبادت کنید و محمد و آل محمد را
 یاد کنید و پرایشان صلوات بفرستید و وصیت کرو
 رسول خدا و امیر المؤمنین را کہ این روز را عید گردانند و ہم
 پیغمبرے وصی خود را وصیت می کرد کہ این روز را عید گردانند
 و روایت دیگر فرمودہ کہ روزہ روز عید غیر کفارہ شصت سال گناہ است و
 روایت دیگر منقول است کہ مفضل از حضرت جعفر صادق پرسید کہ اگر کسی مرا
 کہ روز غدیر را روزہ بدارم فرمود آری اللہ آری و اللہ بزرگترین

روز خدا لایق حضرت آدم را قبول کرد و بشارت آن این روز را روزه
 داشت و درین روز حضرت ابراهیم را از آتش نجات داد و بشارت
 آن این روز را روزه داشت و درین روز حضرت موسی را از
 راهی خود گردانید و این روز را بشکرا این نعمت روزه داشت
 و درین روز حضرت عیسی وصیت وصی خود شمعون الصفا را
 ظاهر گردانید و این روز را بشکری سبحانه تعالی روزه داشت
 و درین روز حضرت رسول ام حضرت امیر المومنین را خلیفه و
 جانشین خود گردانید و فضیلت وصیت او را بر حنیق
 ظاهر گردانید و این روز را بشکرا این نعمت روزه داشت
 و این روز روزه داشتن است و روز عبادت است و
 روز طعام دادن است و روز نیکی کردن با برادران مومن
 و روزیست که خدا از مومنان خوش میگردد و مینی شیطان
 بر خاک مالیده میشود و بسند معتبر از ابن ابی نصر منقول است
 که گفت روزی در خدمت امام رضاء بودم و جماعت بسیار
 حاضر بودند پس فضیلت روز غدیر مذکور شد و بعضی از حاضران
 از کار کردن حضرت مفسود که پدرم از پدرانش روایت کرد
 که روز غدیر در آسمان مشهور است از زمین پس بدرستی که

خدا را در فردوس اعلیٰ قصرے هست کہ یک خشت آن از طلا و یک
 خشت آن از نقره و در آن قصر صد ہزار قبہ است از یاقوت
 سبز و صد ہزار خمیہ است از یاقوت سبز و خاکش مشک و عنبر است
 و در آن چہار نہر جاری است نہرے از شراب و نہرے از
 آب و نہرے از شیر و نہرے از غسل و در دوران و ختان
 است از انواع میوہ ہا و بر آن درختان مرغان خوش گل
 ہستند بدنہائے آنہا از مروارید است و بالہائے آنہا
 از یاقوت است و بالوایع نغمہا خوانند کہ سکینند و چون
 روز عید غدیری شود دوران قصر حاضر ہوتا جمیع اہل آسمانہا و تسبیح و
 تقدیس حق تعالیٰ می کنند و آن مرغان پرواز می کنند و در میان
 آب فرو می روند و بر آن مشک و عنبر مے غلطند و چون ملائکہ
 جمع شدند پرواز می کنند و مشک و عنبر بر سر ایشان می افشانند
 و درین روز شام حضرت فاطمہ را کہ در شب زفاف آنحضرت
 سدرۃ المنتہی و درخت طوبی شمار کردند بر اسے یکدگر ہدیہ
 می فرستند و چون آخرین روز می شوند از جانب رب اعلیٰ
 با ایشان می رسد کہ برگردید بسوی درجہا و مرتبہا سے خود
 پس بتحقیق کہ ایمن گردید از گناہ و خطا و لغزش تا مثل این روز

نسیال آئینده برای است محمد و علی پس حضرت فرمود که اسے کپہ
 الی نصر ہر جا کہ باشی سعی کن کہ نزد قبر مطہر حضرت امیر المؤمنین علی
 حاضر شوی ہر سبتیکہ خدا دین روزی آمرزد از ہر مرد مؤمن
 وزن مؤمنہ گناہ شصت سالہ ایشان را و دین روز آزاد
 می کند از آتش جہنم دو برابر آنچه آزاد کرده است در ماہ رمضان
 و شب قدر و شب فطر و یکدہم کہ درین روز سیر اوران مؤمن
 بدہی برابر است با ہزار دہم کہ در اوقات دیگر بدہی واحسان
 کن دین روز سیر اوران مؤمن خود و شاد گردان ہر مرد مؤمن
 زن مؤمنہ را پنج سو کند کہ اگر مردم فضیلت این روز را
 بدانند چنانچہ باید ہر آئینہ ہر روز دہ مرتبہ ملائکہ با ایشان مصافحہ
 کنند و زیارت امیر المؤمنین درین روز فضیلت بسیار
 دارد از نزدیک و دور موافق روایت صفوان وغیر او
 اگر از دور زیارت کنند دو رکعت نماز زیارت بجا آورند
 و در رکعت اول سورہ انا انزلناہ و در رکعت دوم سورہ
 قل ہو اللہ احد بخوانند پس این دعا را بخوانند
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى وَلِيِّكَ وَأَخِي نَبِيِّكَ وَوَرِثِيهِ
 وَحَبِيْبِهِ وَخَلِيْلِهِ وَمَوْضِعِ سِرِّهِ وَخَيْرَتِهِ مِنْ

سِرِّهِ وَوَصِيَّتِهِ وَصَفْوَتِهِ وَخَالِصَتِهِ وَأَمِينِهِ
 وَوَلِيِّهِ وَأَشْرَفِ عِلْمَتِهِ الَّذِينَ امْتُوا بِهِ وَإِي
 ذَرِيَّتِهِ وَبَابِ حِكْمَتِهِ وَالنَّاطِقِ بِحُجَّتِهِ وَ
 الدَّاعِي إِلَى شَرِيعَتِهِ وَالنَّاطِقِ عَلَى سُنَّتِهِ وَ
 خَلِيقَتِهِ عَلَى أُمَّتِهِ سَيِّدِ الْمُسْلِمِينَ وَأَمِيرِ
 الْمُؤْمِنِينَ وَقَائِدِ الْغُرِّ الْمُجَلِّينِ أَفْضَلِ مَا
 صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَأَصْفِيَانِكَ
 وَأَوْصِيَاءِ أَنْبِيَائِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّهُ
 قَدْ بَلَغَ عَنْ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَا
 حُيِّلَ وَرَعَى مَا اسْتَحْفِظَ وَحَفِظَ مَا اسْتَوْجِبَ
 وَحَلَّلَ حَلَالَكَ وَحَرَّمَ حَرَامَكَ وَأَقَامَ
 حُكْمَكَ وَدَعَا إِلَى سَبِيلِكَ وَوَالَى أَوْلِيَاءَكَ
 وَعَادَ أَعْدَاءَكَ وَجَاهَدَ الْكَافِرِينَ عَنْ سَبِيلِكَ
 وَأَلْفَا سِطِينَ وَالْمَارِقِينَ عَنْ أَمْرِكَ
 صَابِرًا مُحْتَسِبًا مُقْبِلًا غَيْرَ مُدْبِرٍ لَا تَأْخُذُهُ
 فِي اللَّهِ كَوْمَةٌ لَا تُؤْمِحُّ بَلَغَ فِي ذَلِكَ الْوَصَا
 وَسَلَامَاتِكَ الْقَضَاءُ وَعَبْدُكَ فَخْلِصًا وَ